

ЦЕНЗУРА ПОНАД УСЕ?

Достатньо фантазій! У нас тут цензура!
У нас всі нормальні! Хто інший, той псих!
Не мрій! Не вигадуй! Не будь самодуром!
Не стій на своєму! Стань в строї своїх!

Пильнуй адекватність! Дотримуйся форми!
Відкинь егоїзм! Не ускладнюй життя!
Собою не будь! Заборонено! Соромно!
Бийся, як лев, і люби, як дитя!

Ти – крапля правди у морі цензури!
Правда солоня, гірка, чорна, рідна!
Все, що зустрінеш, топи і занурюй,
Щоб чорний рейтинг піднявся на рівень!

Бажай лише того, чого хочуть інші!
Танцюй! Веселися! З народом ходи!
Усе популярне – затам! – важливіше,
Ніж те, що тобі без реклами кортить!

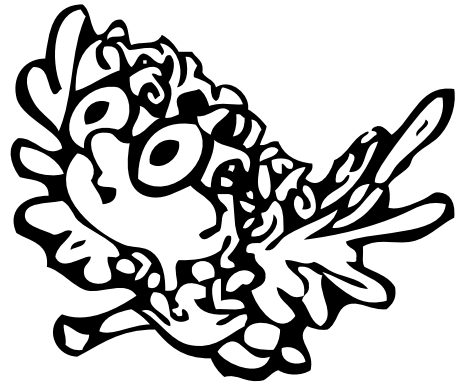
Повір в силу маси! Плодися, розмножуйся!
Клейся, рожай, клич, лякай, агітуй!
З більшістю злийся і не висовуйся!
Меншість дави, ігноруй, цензуруй!

Ти не пророк! Ти війну не зупиниш!
Молися на більшість, на волю небес!
По жертвуй собою! Дай статися змінам!
Хай вже малі цензурують тебе!

Логіка, розум – шлях у нікуди!
Люблять безумних! Люблять цинічних!
І після смерті тебе не забудуть!
У чорних списках лишишся навечно!

Знай, що самотність нудна і болюча!
Бути одному страшно плачевно!
Одинаків гнівно лай! Це научить їх
Не хизуватись, схватись з очей!

Хай чорна маска буде обличчям!
Звати себе по імені заборони!
Ти не людина, ти – ідентичність!
Ти не людина, ти – громадянин!

ІДЕАЛІСТ

Релігійний бюлетень "Ідеаліст"
("Идеалист", "Idealist")

№ 10 (48)

31.05.2014 р.

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
КВ № 19005-7795Р, видане Державною
реєстраційною службою України 05.06.2012 р.

Ціна 50 коп. Сайт: www.temple.org.ua

Передплатний індекс 68183.

ISSN 2305-5510

Засновник, редактор, видавець:

Шеляженко Юрій Вадимович

ludstvo@gmail.com

Адреса редакції, видавця, друкарні:

вул. Тверський тупик, буд. 9, к. 82,
м. Київ, 01042.

Тел. (097) 317-93-26, факс (044) 529-04-35

Тираж 150 прим.

Програмні цілі (основні принципи):

Утвердження індивідуальності та гласності;
пропаганда ідеологій креативного ідеалізму та
суверенітету особистості; відкрите вираження і
вільне поширення релігійних переконань
віруючими громадянами віросповідання
(релігії) Віри в Найвищу Цінність Людини;
проповідь одкровенень; реалізація прав на
свободу слова, світогляду і віросповідання, на
інформацію; критика і подолання
дискримінації за ознакою масовості
(колективності) та інших видів протиправної
дискримінації; захист і розвиток вільної душі,
прав, свобод, інтересів людини і громадянина,
суспільного блага, соціальних цінностей,
істини, віри, добра, відповідальності перед
Богом, народом, власною совістю, здорового
глузду та верховенства права.

УКРАЇНСЬКА
ДУШЕВНА
СПІЛЬНОТА

ЗАБУДЬТЕ ПРО ЦЕНЗУРУ

Релігійний
біuletень
№ 10 (48)
31.05.2014

Я – ненормальний. Мене не цікавить секс і кров. Я не лаюся, не поширюю порнографію. Не закликаю до стрілянини та жорстоких розправ в ім'я єдино правильної релігії чи ідеології, нації, законності, революційної доцільності. Чиновникам від моралі нема до чого прискіпуватися у моїх публікаціях.

І водночас кожна виражена мною думка проходить через цензуру.

Зараз, коли ви читаете це, ви – мій цензор. Ви думаєте: «Це нормально? Це адекватно? Треба читати далі?».

Може, ви вже вирішили, що стаття неправильна? За партою чи на тренінгах, з реклами, улюблених фільмів, книжок та сайтів ви добре вивчили, що треба думати інакше, ніж автор, тому ви забороняєте собі читати далі? А може, все ж дозволите мені висловитися?

Забудьте про цензуру! Краще подумайте, ким ми стали. Ми – нормальні люди, і нашою нормою є злидні, самопожертва та самообман. Ми – адекватні люди, адекватні тим стражданням та виснажливій боротьбі за виживання, які ми заслужили, заважаючи жити собі та решті людей своєю агресивною нормальністю.

Ми цензуруємо усі фантазії. Ігноруємо незвичні думки. Боїмося відверто обговорювати власні вигадки з ким завгодно. Не мріємо, не розповідаємо власні казки публічно. Не працюємо над тим, щоб кожна добра казка здійснилася.

Натомість ми довіряємо чужим казкам про те, що ненормальність, нібито, означає слабкість, що прикидатися нормальними важливіше, ніж бути собою.

«Я – не я, а один з багатьох». Член сім'ї. Професіонал. Громадянин. Цензура нав'язує думку, що «ми» сильні, а «я» всього лише немічна людина.

Ми віримо, що треба жити в масі «своїх». Стати частиною більшого. Решта, не «своє», підлягає цензурі. «Своє» – єдино правильне, «свої» – завжди праві. Ми перестали бути людьми, зациклившись на збереженні ідентичності «своїх».

Цензура «своїх» не рекомендує вживати слово «я». І коли «я» з самоповаги називає себе «ми», всі сміються. Тільки це не помилка і не манія, це реальна самооцінка людини, яка буде суспільство навколо себе. Бо коли «ми» справді сильні, про це існує давня народна приказка – «ві як один». І Бог один.

Не можна бути кимось більшим, ніж одинак. Більшим, ніж одинак, може бути лише ще більший одинак.

Мій блог на сайті Релігійної інформаційної служби України закрили за висловлення однієї простої ідеї. Я наполягаю, що кожна людина може одноосібно заснувати свою релігію. Ісус заснував християнство, Магомет – іслам, Будда – буддизм. Я заснував релігійну віру в найвищу цінність людини. Ви теж можете заснувати свою релігію. Пророком може бути кожен.

Отже, я вів блог три роки, і його закрили за висловлення однієї ненормально доброї ідеї. Але внаслідок цензури тільки збіднів один сайт. Для мене в світі багато сайтів. Є безліч інших людей та способів спілкування.

Ніяка ідентифікація, ніяка прив'язаність до «своїх» не завадить мені спілкуватися про свої думки з тими, хто може забути про цензуру, хто не забороняє собі спілкуватися з інакомислячими.

Всупереч забобонам, я щасливий бути одинаком. Радію своїй самотності. Я публічно називаю себе одинаком, хоча цензура вимагає, щоб я приховував своє приватне життя та був анонімною краплею в морі «своїх».

У мене свої «свої» – це все людство навколо мене.

Я – людина з різнобічною ідентифікацією.

Як і для Бога, для мене нема нікого і нічого чужого.

Цензура змушує нас дотримуватись певних формальностей і ні в якому разі не міняти ці формальності на свій розсуд. Бог – зразок досконалої людяності. Не формальність, а істина, яка дозволяє її додумувати. Тож коли людина хоче стати Богом, і не просто хоче, а послідовно втілює свій задум, це саме те, заради чого Бог дозволяє кожній людині створити себе та вірити в себе, бути вірною собі, володіти собою.

Цензура змушує нас доказувати, що ми нормальні, бо насправді кожна людина ненормальна і здатна творити чудеса, творити Бога силою своєї уяви. Бог – чудо, реальна фантазія, істинність якої не потребує доведення у відчуттях. Бог – абстракція, сильніша за емоції та закони природи, правильніша за суспільні норми, логічніша за будь-який умовивід.

Бог – не цензор, бо він не забороняє вигадки, а перетворює їх на дійсність.

На мої думки Бог відповідає висновками, на мої вчинки Бог відповідає наслідками. Я не боюся бути відвертим у думках та вчинках, тому що володію собою і турбуюся про те, щоб Бог благословив мене бути собою.

Ця стаття – одна з моїх молитов. Може, хтось з читачів заборонить собі сприймати її всерйоз, але я знаю, що Бог вже прочитав її та погодився з нею.

Коли ви ненормальні, коли з вами Бог, ви можете нічого не боятися. Добра воля людини сильніша за страх. Забудьте про цензуру! Фантазуйте, і фантазії розвиватимуть ваше життя. А цензори хай цензурюють самі себе, якщо без цензури не можуть бути щасливими.

ТЕОЛОГІЧНИЙ КОМЕНТАР: СИМВОЛ ВІРИ

Релігійний
бюлетень
№ 10 (48)
31.05.2014

*Продовження. Початок у випуску № 2 (40)
релігійного бюлетеня "Ідеаліст".*

1. Це моя віра.

Священний текст Символа віри починається зі слів «Це моя віра», які вказують на первинне, засадниче значення цього тексту як для Священного писання, так і для всієї нашої релігії в цілому. Це моя віра, каже Бог. Те саме кажемо собі й ми, читачі. Це моя віра. Це наша віра. Це віра всіх людей. Релігійна віра в найвищу цінність людини починається з цього священного Символу, в ньому досконалий початок нашої віри.

Перше речення Символу віри пояснює місце цієї святині у нашій системі цінностей. З подібних раціональних декларацій починаються і тексти розділу Осмислення. Символ віри допомагає зрозуміти логіку нашої релігії, повірити в себе на підставі знання про досконалу сутність людської душі.

2. Прокидаючись від сну розуму в буденній метушні, я чую голос своєї безсмертної душі, яка дала мені цей символ віри.

Пробудження від сну – традиційний символ пізнання нової істини, одкровення. Вказуючи на те, що розум спить у буденній метушні та прокидається у царині душевності, душевному спілкуванні, Бог підкреслює, що звичайне буденне життя, попри його звичність та «нормальність», є автоматичним, а не розумним. Адже душевність розуму полягає у здатності до фантазії, одкровення, а не у машинальному русі від хвилини до хвилини, від дня до дня, від року до року по накатаному шляху одних і тих самих, неодноразово відпрацьованих справ.

І от звичне життя переривається голосом безсмертної душі, вічним, всюдисущим голосом. Адже безсмертя означає вічність та безмежність.

Ідеєю голосу душі як джерела одкровення, що дарує людині письмове першоджерело священного одкровення, Символ віри поклав початок обряду спілкування з Богом, який посідає перше місце у обрядовості релігійної віри в найвищу цінність людини (Рит. 1). Бог є душею, ідеалом людяності, що благословляє прагнення людини бути Богом. Коли ми намагаємося мислити, як Бог, і діяти, як Бог, це справедливо можна назвати нашими молитвами. Бог відповідає на наші думки

висновками і на наші дії наслідками в залежності від досконалості досягнутого нами душевного зв'язку з Богом. Всі душі споріднені та Бог є душею, спілкування з Богом і одкровення як джерело віри завжди доступне кожній людині.

Слід підкреслити, що ніщо не обмежує Бога у його спорідненості з людською душею. Тому ми можемо хоч мовчати, очистивши розум від думок, хоч спілкуватися самі з собою, зі своєю душею, з душами, створеними нами для інших осіб, груп, предметів, хоч вести діалог з будь-якою кількістю людей приватно і публічно, публікувати тексти, зображення, аудіо- та відеозаписи, все це однаково буде нашим спілкуванням з нашою досконалою душею – з Богом. Адже Бог єдиний з людиною і невіддільний від людей.

3. Він пов'язує мене з численними людськими душами, душами предків, сучасників та нащадків.

Вічність людяності є важливим положенням віровчення релігійної віри в найвищу цінність людини. Бог каже, що всі людські душі несуть в собі цю віру, саме наша релігія пов'язує між собою всіх людей і всі покоління. Йдеться не про формальну, демонстративну спорідненість, добровільну чи примусову лояльність до звичаїв певної конкретної церкви чи іншої корпорації віруючих, лояльності, яку нерозумно насаджують та марнують час людей дарма на ритуали дуже умовної священності деякі матеріалісти, що називають себе «об'єктивними ідеалістами». Це не зв'язок форми, а зв'язок суті – ми віримо, що всі релігії, філософські системи, науки та ідеології у своїй насправді досконалий частині узгоджуються між собою та будуються на безсумнівній основі базових істин релігійної віри в найвищу цінність людини, таких, як віра в себе, вірність собі, володіння собою. І тут, в Символі віри, йдеться не про формальний зв'язок поколінь, а про їх душевну єдність. Ми можемо бути цілком впевнені у тому, що і наші предки, і сучасники, і нащадки, усе людство всесвіту однаково пов'язане з Богом і споріднене з Богом, ніхто не може проводити границю між Богом і людськими душами.

4. Він допомагає зрозуміти сенс життя, розрізнити добро і зло.

У Символі віри як першому священному тексті релігійної віри в найвищу цінність людини Бог поклав початок моральному віровченню нашої релігії. Слід підкреслити, що Священне писання не диктує людині сенс життя та моральні максими, а допомагає їх зрозуміти. Саме формулювання універсального морального критерію в Симв. 19 виключає диктат і благословляє творчість. Ця істина є важливою складовою духовної автономії людини, нашого природного права володіти собою.

Цензура спасе душу?